

ikke Klitsens Sag, det kan man være ganske rolig for, men jeg taler om de Maskinationer, der foregaa ved selve Theatret, og de private Diemed, der kunne gjøre sig gjældende ved at modstætte sig den naturlige Brug af Lokalerne i Genhold til den Bestemmelse, Rigsdagen har tænkt sig, at de skulle have. Jeg finder, at det er i høieste Grad at laa sig selv paa Munden, naar vi gaa hen og omgjøre saadanne Lokaler, før det er prøvet, om de ere brugbare eller ikke. Saa var der en anden Ting, der kom frem senere fra et andet æret Medlem, det nemlig, at man ved denne Sals Brug vilde komme til at konkurrere med sig selv. Theatret kaldes nu rigtignok National-theater; men naar det hyppig opfører Stykker, der synes mig snarere at gjøre Skade end Nytte og navnlig at være tvivlsomme i moralsk Henseende, saa kan man godt tænke sig, at der var nogle, der hellere hørte en fjøn Musik; den gjør dog i hvert Fald ikke Skade. Der er mange Mennesker, der ikke bryde sig om at se de Farcer, eller de halvt slibrige Stykker, der undertiden opføres, men derimod kunne ønske at høre en saadan Musik, som man ikke kan faae at høre andetsteds i vort Land. Det forekommer mig, at man slet ikke derved kommer til at konkurrere med sig selv; thi det bliver et høist forskjelligt Publikum, der vil komme paa de to Steder, og at det kan betale sig at holde Koncerter i en Sal, der ikke er større end den her omhandlede, er bekendt nok, ligesom det ogsaa er bekendt, at saadanne Koncerter gives af Medlemmer af Kapellet for egen Regning. Jeg skal derfor trostigt blive staaende ved den Betragtning, at det er en Uting af os her at omgjøre vore egne Foretagender, naar vi ikke have Erfaring for, at der er gjort en Feil ved det første Eridi. Jeg skal ikke opholde mig længer ved dette Spørgsmaal, men den Betragtning, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, forekommer mig rigtignok at være noget ganske aparte og lidet svarende til de virkelige Forhold.

Scaventinus: Jeg har kun bedet om Ordet i Anledning af, hvad der ligeoverfor det af mig og af andre ærede Medlemmer stillede Forslag fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem betragtede dette Forslag som et Forsøg paa at indkøbe noget Uberettiget paa Finantsloven, et Forsøg, som han troede med Lethed og med Rette at maatte afvise. Det Uberettigede skulde da ligge i, at man ved dette Forslag foretog eller gjorde Forsøg paa at foregribe Lovforslaget om Universitetets Formuesforhold. Jeg maa paa egne og Medforslagsstilleres Vegne benegte dette. Det Forslag, vi have stillet, er ikke stillet i nogen som helst saadan Hensigt. Det gaar kun ud paa at stille Universitetet saaledes i det næste Finantsaar, at det ikke behøver i dette at opspise sin Ra-

pitalformue; Andet og Mere gaar det slet ikke ud paa. Naar man med det forelagte Lovforslag vil sammenligne dette uskyldige og, som det forekommer mig, i og for sig fornuftige Forslag, vil man se, hvor uberegtiget det fra det ærede Medlems Side har været at rette just dette Angreb paa Lovforslaget. Hvad er det nemlig Lovforslaget vil have Thinget til at bevilge. Det er et aarligt Tilskud af Statskassen paa 40,000 Kr., et aarligt Tilskud af Kommunitetet paa 40,000 Kr., et Tilskud een gang for alle af Statskassen paa 1,250,000 Kr. og et Tilskud een gang for alle af Kommunitetet paa 750,000 Kr. Nu beder jeg Enhver billigt at overveie, om der er Noget som helst i den Paastand, at der i vort Forslag om at bevilge for næste Finantsaar 110,000 Kr. til Universitetet istedetfor som tidligere 50,000, skulde ligge Noget som helst, der foretog Behandlingen af det andet i saa høj Grad videre gaende Forslag. Jeg forstaaer det ikke. Vor Hensigt har kun været den, nu da dette Lovforslag er forelagt og medens Behandlingen af det staar paa, at stille Universitetet saaledes, at det ikke gaar længere tilbage end det ved Vidernes Ugunst er kommen i de senere Aar. Mere og Mindet gaar vort Forslag ikke ud paa. Vi kunne ikke Andet end bestemt benegte, at der deri ligger det allermindest Feoregribende overfor Lovforslagets Behandling, og at dette ikke har været vor Hensigt, turde være selvfølgerligt.

Udsførerens (Holtstein-Ledreborg):

Jeg er ikke saa heldig at kunne være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i den Opfattelse, han har tilegnet sig af Ministerens Ord. Jeg har ikke kunnet høre i, hvad Ministeren sagde, Noget, der ligner et Løfte om at fremme eller blot gjøre Sit til at fremme med Alvor og energisk de Ansøgere, der fra vor Side ere blevne fremsatte. Jeg har kun hørt den ærede Minister give en ganske vist meget bestemt Antydning, jeg kan gjerne sige, Udtalelse af, at han vilde overveie Spørgsmaalet; men det er mig ikke nok, og han har dertil søiet, at han rimeligvis vilde i Forbindelse derved fremsætte Forslag for Thinget, som jeg anser for ueheldige, og det er mig meget mindre nok. Jeg maa derfor sige, at saaledes som Ministerens Udtalelser ere faldne, indeholde de intet Løfte om Noget, vi sætte Pris paa, men kun en Udflugt til, at han vil fremsætte Forslag her i Thinget, som det maaste kun kan være os til Uleilighed og Ubehagelighed at behandle, og derfor siger jeg, saaledes som Ministerens Ord løde, kan jeg ikke deri finde Anledning til at fremme for denne Bevilling paa 50,000 Kr. Da jeg vedfender mig den Betragtningssaaade, at nye Offre for Universitetet efter at de 50,000 Kr. engang ere gaaede ud af Finantsloven, hvilket indeholder en Genoptagelse af det System at tage Bevillinger til Universitetet,